

Petrus, Klippan

Predikan för 19:e augusti 2001

All nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus, han skall upprätta, stödja, styrka och befästa er, sedan ni en kort tid har lidit. Hans är makten i evighet, amen (1 Petr 5:10-11)

Text: Matteus 16:13-27

Vi vet mer om Simon Petrus än någon annan av Jesu tolv lärjungar. Petrus spelade en roll i nästan varje viktig händelse i Jesu världsliga liv. Idag tänker vi på **PETRUS, KLIPPAN**. Vi kommer att se **Hans Bekännelse**, **Hans Inkonsekvens**, och **Hans Frälsare**.

I.

Petrus historia började denna dag när Andreas kom hem och ivrigt ropade att han hade funnit Messias. Andreas tog sin bror Simon med sig och presenterade honom för Jesus. Jesus tittade på honom och sa: *Du är Simon, Johannes son, du skall heta Kefas (Joh 1:42)*. Kefas är ett Araméiskt namn. Det är detsamma som Petrus på Grekiska. Båda namnen betyder *klippa*.

Två år senare tog Jesus upp detta igen och förklarade vad han hade menat med detta namn. *Vem säger folket att Människosonen är?*" frågade Jesus sina lärjungar. ¹⁴*De svarade: "Somliga säger (att du är) Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller någon av profeterna."* Då frågade Jesus dem: *"Och ni, vem säger ni att jag är?"*

Simon Petrus svarade för alla lärjungarna: *"Du är Messias, den levande Gudens Son."* Det var en fantastisk bekännelse. Messias är den officiella titeln på den efterlängta Frälsaren från synden, som Gamla testamentet hade utlovat. Jesus var denne Messias – Kristus på Grekiska -- och han kunde föra med sig räddning endast eftersom han också var *den levande Gudens Son*. Jesus var ingen vanlig människa. Han var evig Gud som hade kommit till världen för att frälsa människosläktet. Han kom för att bli vår ställföreträdare som skulle uppfylla Guds rättrådiga krav och betala vår syndaskuld. I USAs domstolar finns en lag som säger att en människa inte kan anklagas eller bestraffas två gånger för samma brott. Det förklarar precis vad Jesus kom för att göra. Gud fördömde Jesus *i vårt ställe* för varje synd som vi någonsin kommer att begå. Det är orsaken till att våra synder inte läggs oss till last. En människa har redan avtjänat vårt straff. Nu behöver vi inte betala priset. På grund av vad Kristus gjorde, säger Bibeln: *Gud har förlåtit oss alla överträdelser (Kol 2:13)*. Har ni någonsin stannat och tänkt på hur mycket *alla* faktiskt är? En domstol i USA gav en juridisk definition: *"Alla inkluderar allting och exkluderar ingenting."* Jesus har betalat för varenda en av våra synder, exklusive ingen.

"Du är Messias, den levande Gudens Son," bekände Petrus. Jesus var mycket glad över vad han hörde. Faktiskt sa han att denna fantastiska bekännelse var sanningen som han skulle bygga sin kyrka på. Denna vackra bekännelse sammanfattade den kristna tron. Jesus gjorde en liten ordlek. *Jag säger dig: Du är Petrus – ditt namn betyder klippa* och sanningen som du har nyss bekänt kommer också att vara en klippa -- *och på denna klippa skall jag bygga min kristna kyrka*.

Det finns människor som säger att Jesus var en god människa, en härlig lärare och en begåvad profet, som har haft ett stort inflytande på samhället. De bekänner en mänsklig Jesus. De erkänner att han var något särskilt. Men de tror inte på en fullkomlig, gudomlig Jesus. De vill gå bara halvvägs, och de slutar som människor som inte har något.

Å andra sidan var Petrus bekännelse helhjärtad och otvetydig. Den uttryckte ett säkert beslut. Denna säkerhet skiljer de kristna från alla andra människor. Vi tror att Jesus är Kristus, denna världens Frälsare från synden och denna världens enda hopp för Himlen. Vi tror att Jesus är Gud, och att han kan göra allt som han sagt. Man kan inte ha sådan tro eller göra en sådan bekännelse av sig själv. Det är i strid med vårt mänskliga förnuft. Jesus sa till Petrus: *Salig är du, Simon Johansson. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig,*

utan min Fader som är i himlen. Tron är en Guds gåva. Vi tror på Kristus och bekänner honom som vår Frälsare bara därför att den Helige Ande har kommit till oss med sin makt och skapat tron i våra hjärtan.

II.

Petrus gjorde sin fantastiska bekännelse. Det betyder inte att han var den fullkomliga lärjungen, beredd att ta examen från Kristi yrkesskola. Strax efter hans bekännelse, i nästa händelse som Matteusevangeliet berättar om, fick Petrus en förskräcklig tillrättavisning från Jesus. Jesus sa att han behövde resa tillbaka till Jerusalem, lida där och dö. Matteus fortsätter historien: *Då tog Petrus honom åt sidan och började motsäga honom: "Gud är nådig mot dig, Herre. Detta skall aldrig hända dig."*²³ *Men Jesus vände sig om och sade till Petrus: "Gå bort ifrån mig, Satan! Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar."*

Utan tvekan bekymrade sig Petrus om Jesu väl, men hans ord var helt fel. Vad var Petrus synd? Varför kallade Jesus honom Satan? Petrus argumenterade mot Guds plan. Han vågade stå i vägen när Jesus ville börja sin sista del av sitt uppdrag och resa till Jerusalem och korset.

Simon Petrus var konsekvent inkonsekvent. Han hoppade alltid, från höjden till djupet och tillbaks igen – som till exempel den stormiga natten på Galileiska Sjön när Petrus hade mod nog och tro nog att gå på vattnet fram till Herren – tills han tittade bort från Herren och tittade ner på vågorna. Då blev han skräckslagen och började sjunka.

I det övre rummet på Skärtorsdagen ville Petrus inte att Jesus tvättade hans fötter. Sedan ett ögonblick senare, sa han: *Herre, inte bara mina fötter, utan också mina händer och mitt huvud!*" (Joh 13:9). Petrus lovade allvarligt att han skulle dö med Jesus i stället för att förneka honom. Men några timmar senare förbannade han och sa: *Jag känner inte den mannen.* I Getsemane svängde Petrus sitt svärd. Han var beredd ensamt att kämpa mot hela armén. Ett ögonblick senare sprang han bort i panik. Han var konsekvent inkonsekvent.

Det är lätt att peka på Petrus fel och att glömma de upprepade inkonsekvenserna i vårt lärjungeskap. I ett ögonblick är vi ganska religiösa; i det nästa uppför vi oss som om Gud var en miljon kilometer bort. I ett ögonblick är vår tro stark; i det nästa är den fylld med frågor, tvivel och rädslor. I ett ögonblick älskar vi vår Frälsare av hela vårt hjärta; i det nästa förnekar vi honom eftersom vi skäms över att ses tillsammans med honom. Vi vill ha ett liv som är fyllt med kristen glädje som Bibeln säger: *Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er* (Fil 4:4), men ofta är vi mer som ett svart regnmoln som kommer in över picknickplatsen. Konsekvent inkonsekvent beskriver också vårt lärjungeskap. Vi förstår vad Paulus menade när han skrev angående sig själv och oss: *Ty jag kan inte fatta att jag handlar som jag gör. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag hatar, det gör jag.... Ty jag vet att i mig, det vill säga i mitt kött, bor inte något gott. Viljan finns hos mig, men att göra det goda förmår jag inte.*¹⁹ *Ja, det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag* (Rom 7:15-19).

III.

Paulus kände också dilemmats lösning. Han visste var det finns hjälp mot vår oförmåga att göra det goda som vi vill göra. Precis som vi, känner sig Paulus nedslagen. Mörka moln byggs upp inom honom. *Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp?* skriver han. Men då bryter solskenet igenom: *Gud vare tack, Jesus Kristus, vår Herre!* (24-25). Vi behöver inte hitta kraften att förvandla våra liv inom oss själva. Kraften finns i **vår Frälsare**. Det var så med Petrus också. Den underbara saken med Petrus är det faktum att han upplevde en förvandling. Han blev en klippa i den tidiga nytestamentliga kyrkan. Gudomlig nåd arbetade hård tre år för att förvandla Petrus. Jesus talade med Petrus i Bibeln mer oftare än med någon annan lärjunge. Det spelade ingen roll vad Petrus sa eller gjorde, det spelade ingen roll hur dåraktigt det var eller hur ädelt eller modigt, Frälsarens kärlek var alltid där för att prisa Petrus när han förtjänade pris, för att gräla strängt på honom när han behövde en tillrättavisning, för att varna honom för fara och för att förlåta honom när han behövde förlåtelse.

I Kajfas gård när Petrus förnekade Jesus, så var det Jesu långa blick som trängde in i Petrus själ. Vid den tomma graven på Påskdagens morgon löd ängels meddelande till kvinnorna: *"Gå och säg till hans lärjungar*

och särskilt till Petrus... Glöm inte Petrus; han behöver detta meddelande mer än de andra. " Denna dag uppenbarade Jesus sig för Petrus mellan fyra ögon. Petrus såg Herren igen den där kvällen och igen en vecka senare. Vid Tiberias sjö en dag fiskade Petrus och de andra, när den uppståndne Frälsaren uppenbarade sig en gång till. Jesus gav dem underbar fiskelycka. Sedan åt de den middag som Jesus hade förberett. Lägg, emellertid, märke till att Jesus inte behövde deras fiskar. Han hade redan fiskarna och bröden för dem. När vi tjänar Herren, får vi aldrig tänka att Jesus behöver oss – som om hans kyrka inte kunde överleva utan allt som vi gör för den. Jesus behöver inte oss, men han ärar oss i det att han tillåter oss tjäna honom och han använder våra ansträngningar.

Denna morgon vid Tiberias sjö sa Jesus till Petrus, *Simon, Johannes son, älskar du mig?* Tre gånger kom frågan – tre gånger för att passa ihop med de tre förnekelserna. Tre gånger svarade den ångerfulle lärjungen: *Ja, Herre, du vet att jag har dig kär.* Tre gånger sa den uppståndna Frälsaren: *För mina lamm på bete.... Var en herde för mina får.* Petrus, den fallne lärjungen, återställdes helt i sitt lärjungeskap. Dessutom var han andligt mycket starkare därför att han personligen hade erfårit förtvivlans djup och hela sötman från den kärleksfulle Frälsarens förlåtelse. Simon Petrus visste av erfarenhet vad han talade om när han predikade lagen och evangeliet!

Snart kom Pingstdagen, och Jesus skickade den Helige Ande. Nu fanns det ingen i hela världen som kunde skaka klippan som Petrus hade blivit och klippan som var Petrus bekännelse. Den Helige Ande använde Petrus oförskräckta och helt fantastiska predikan för att leda 3 000 människor till tro. *Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna,* hade Petrus predikat. *De som då tog emot hans ord döptes, och så ökade antalet lärjungar den dagen med omkring tre tusen.* Förföljelser kom, men Petrus drog sig aldrig tillbaka från att vittna om den uppståndne Frälsaren och förlåtelsen som han vann. Slutligen dog Petrus som martyr hellre än att tystna.

När världens svårigheter och förföljelser kom, visste Petrus att det finns kraft och hopp. Petrus vittnade att kraften och hoppet kommer från Frälsaren Jesus Kristus. *I sin stora barmhärtighet har (Gud Fadern) genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp,* skrev Petrus i sitt första brev, *⁴till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen. ⁵Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden (1:3-5). All nåds Gud, som har kallat er till sin eviga härlighet i Kristus, han skall upprätta, stödja, styrka och befästa er, sedan ni en kort tid har lidit (5:10).*

När vi möter prövningar i våra liv, har vi samma kraft från vår uppståndne Frälsare. När vi kämpar i våra egna syndiga svårigheter och blir frustrerade eftersom vi inte gör det goda som vi vill, så har vi Jesus. Han vill förlåta oss och hjälpa oss bli bättre. När vi ligger på vår dödsbädd, har vi vår käraste vän som väntar på oss vid Himlens port för att visa oss platsen som han har förberett för oss.